

Nr 335.

Av herrar **Domö** och **Svärd**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt tillämpning i viss del av förordningen den 4 juni 1948 (nr 278) med provisoriska bestämmelser om investeringsfond för ersättande av normallager, m. m.*

I proposition nr 66 har framlagts förslag till förordning om fortsatt tillämpning i viss del av förordningen den 4 juni 1948 (nr 278) med provisoriska bestämmelser om investeringsfond för ersättande av normallager, m. m. Förslaget innebär rätt för skattskyldig att åtnjuta avdrag för belopp, som av årsvinsten avsättes till särskild investeringsfond för ersättande av förlorade inventarier. Däremot skall den tidigare rätten till fondavsättning för ersättande av normallager upphöra att gälla.

Vid framläggandet av förslag till 1948 års förordning i förevarande ämne framhöll dåvarande finansministern, att de genom kriget minskade lagren under åren 1946 och 1947 i regel åter syntes ha nått normal storlek men att man syntes böra räkna med att lagren ånyo nedgått eller komme att nedgå på grund av den minskade import och ökade export, som det rådande läget nödvändiggjorde. Det syntes därför allt fortfarande föreligga behov av bestämmelser, som möjliggjorde för en skattskyldig att vid taxering erhålla avdrag i viss utsträckning för avsättning till investeringsfond för ersättande av det avgångna lagret.

Dessa av dåvarande departementschefen åberopade skäl synas oss alltjämt äga giltighet. Det råder i världen en betydande varuknapphet på ett mycket stort antal områden. Vårt ekonomiska läge är vidare alltjämt sådant att ansträngningar måste göras för att öka vår export och samtidigt begränsa vår import. Enligt nationalbudgetdelegationens beräkningar uppkom under 1950 en lagerminskning på 250 miljoner kronor mot en förutsedd ökning på 200 miljoner kronor. Det är icke osannolikt att varuknappheten kommer att framtvunga en fortsättning av denna tendens till lagerminskning. Under sådana förhållanden synes det oss, som om behov av en fortsatt rätt till fondavsättning för ersättande av normallager föreligger.

Departementschefen anför i propositionen nr 66 att en fortsatt rätt till avdrag för avsättningar till normallagerfonder skulle komplicera den föreslagna lagstiftningen om investeringskatten. För vår del finna vi uppenbart, att en sådan fortsatt rätt skulle befrämja de syften varpå förslaget till investeringskatt bygger. Utan en dylik rätt är det sannolikt att många

skattskyldiga — för att bevara det för lagerhållningen nödvändiga kapitalet — söka förvärva varulager, som de under andra förhållanden icke skulle ha anskaffat. Resultatet blir i så fall att efterfrågan på varor stiger på konstlad väg.

Den föreslagna inskränkningen i den tidigare rätten till fondavsättningar ter sig så mycket mer anmärkningsvärd som — enligt proposition — rätt till fondavsättning för ersättande av inventarier, vilka förlorats till följd av eldsvåda eller därmed jämförlig anledning eller statligt förfogande, skall gälla även i fortsättningen. Någon anledning att i detta avseende konstruera en skillnad mellan inventarier och varulager synes oss icke finnas.

Under återopande av vad här anförts hemställes,

att riksdagen ville besluta om forstätt tillämpning av förordningen den 4 juni 1948 (nr 278) med provisoriska bestämmelser om investeringsfond för ersättande av normallager i dess helhet beträffande de beskattningsår, för vilka taxering verkställes åren 1951—1953.

Stockholm den 7 mars 1951.

Fritiof Domö.

G. Svärd.
